

rimelig Ansættelse af Formue- og Seiligheds-skatten i Forhold til de forskjellige Statterderes Skatte-erne. I alt Fald tror jeg nok, at, om det end det første Nav gaar nogenlunde rimeligt til, vil man, naar man først har opdaget, at det førte til et lille Gul i Kommunens Kasse, nok vide ved en hensigtsmæssig Ansættelse af Formue- og Seiligheds-skatten at skaffe sig Revanche hos den Vedkommende. Det er for mig den Hovedindvending, der er at gjøre imod Lovforslaget. Jeg har en lignende Hovedindvending imod et enkelt Punkt, der oftere har været fremdraget, og som har spillet en Rolle her i Thinget, nemlig hvad der omhandles i § 10, om hvilket et æret Medlem meget rigtigt bemærkede, at det kun er af underordnet Betydning. Dette Spørgsmaal om Beskattningen af Aktieselskaber og deslige har imidlertid oftere været bragt paa Bane her. For saavidt Indtægterne af Aktieselskabet ikke komme her i Riget værende Personer til Gode, kan Forslaget have sin Rigtighed og sin Berettigelse. Det kan have sin Berettigelse med Hensyn til det, der eies af Personer, som ikke høre hjemme her i Riget eller for Exempel for Sparekassers Vedkommende med Hensyn til det, de eie, og som ikke tilhører Interessenterne, men ellers ser jeg ikke noget Berettiget deri, thi det Naturlige er jo at beskaffe det hos de Personer, der ere Andelshavere i Aktieselskabet eller Interessentskabet, og jeg tror, at Forslaget vil føre til lignende Ulemper som dem, jeg før paa-pegede. Det lyder jo nok saa deilig at sige, at man beskatter Aktieselskabet, hvor det har sit Ophold, og at man ikke vil tage Hensyn til de Indtægter, som de enkelte Aktiehavere eller Interessenter have, hvad enten de bo i den samme eller en anden Kommune; men jeg tror, at man maa være meget naiv for at antage, at man ved Ansættelsen af Skat efter „bedste Bestub“ eller efter Formue og Seilighed vil tage dette overordentlige Hensyn og sige: Nei, lad os endelig se rent bort fra, at Manden eier Aktier i det eller det Aktieselskab eller er Interessent der og der, thi dette bliver beskattet inde i Kjøbenhavn, hvor Aktieselskabet har sit Sæde. Jeg tvivler overmaade paa, at det i det virkelige Liv vil gaa saaledes til. En anden Sag er, hvor det er ordnet som i Regjeringsudkastet, at de ere skattepligtige, dog kun forsaavidt de have Indtægter, der ikke tilfalde Personer, som have skattepligtigt Ophold her i Riget. Med Hensyn til Stiftelser og Lehn have de ærede Forslagsstillere optaget de Regler, som fandtes i Regjeringsudkastet. Hvad Stiftelser angaar, ville de jo i Regelen efter deres Bestaaffenhed være skattefri, om end der nok kan være dem, som ikke ere det. Hvad Lehn angaar, ville de følge Reglerne for faste Eiendomme. — Efter Alt, hvad jeg har anført, tror jeg altsaa ikke, at den Løsning af denne Sag, som de ærede Forslagsstillere have foreslaaet, er

stiftet til at afgive et godt Grundlag for den mellemkommunale Beskattning. Jeg har ikke videre Anledning til at gaa ind paa de øvrige Bestemmelser i Udkastet; det er jo ogsaa dem, som have en mere underordnet Betydning. Jeg tror ikke, at den Ordning, som de ærede Forslagsstillere have foreslaaet med Hensyn til de Tilfælde, hvor Personer have fast Ophold i flere Kommuner, i nogen Maade er heldigere end den, som nu er den gjældende, hvorefter Ansættelsen sker i Hovedopholds-kommunen, saaledes som det ogsaa var foreslaaet i Regjeringsforslaget af 1872. Jeg tror ikke, at man ved de Regler, som findes i § 4, som forøvrigt for en stor Del ikke forekomme mig klare og forstaaelige — jeg har med al anvendt Omhu ikke fuldkommen kunnet forstaa, hvorledes Ordningen egentlig skal være, ligesom der ogsaa er enkelte andre Ting deri, som jeg ikke kan forstaa — kan komme til et bedre Resultat, end der kan naas ved den nuværende Ordning. Men det er jo et Forhold af en mere underordnet Betydning. — Der er endnu tilbage det Forsøg, som de ærede Forslagsstillere have gjort paa at raade Bod paa den nuværende Ulempe ved, at de, som ikke have haft Ophold i en Kommune i mere end 4 Maaneder, slippe for at betale Skat der og ogsaa ofte slippe for at betale Skat et andet Sted, uanset at de tidligere længe have haft Ophold i Kommunen, og uanset at deres nuværende Ophold kun er en Fortsættelse af det tidligere Ophold. Maaden, hvorpaa der i Udkastet er raadet Bod paa det ved rent at stryge Hensynet til de 4 Maaneder eller rettere ved at gjøre den til 4 Dage, thi det er det, som er sket, kan jeg i en vis Forstand godt skjænke min Sympathi, forsaavidt nemlig Reglen bliver simplere derved; men jeg tror nok, at i Anvendelsen vil det føre til overordentlig Besvær og meget tvivlsom Fordel, om end de Bestemmelser, som nu gjælde, ere saadanne, som vel ere værd at forandre. Jeg tror, som sagt, idet jeg ikke skal gaa nærmere ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, at der ikke er Grund til at antage, at man ad denne Vej vil komme til at raade Bod paa den Ubillighed, som maaste er tilstede i enkelte Retninger ved den eksisterende Ordning, uden at skabe andre Ubilligheder, som kunne være nok saa store, ligesom det ogsaa er ganske vist, at man ved en Ordning, som den her foreslaaede vil skabe, hvad ogsaa flere Talere have gjort opmærksom paa, meget Bryderi og en uhyre Mængde Skrivi og Regneri. Jeg tror, at man vilde blive nødt til at anfætte særlige Mathematikere i Kommunerne for at udføre alle de Beregninger, som her fordres; men som sagt, jeg tror, at det Resultat, som vilde opnaas ved Lovforslagets Gjennemførelse, vilde være af tvivlsom Værd.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(Bøijen): Forslagsstillerne kunne ikke smigre sig